

ere de rette Steder, hvor de theoretiske Discipliner bør foredrages, og om det ei derfor er rigtigere at anvende Kræfterne paa at fuldkomngjøre Apparaterne her i Kjøbenhavn, navnlig Veterinairsskolen, som for Diebliffet er meget tilbage i den Henseende, end paa at tilveles bringe Foredrag af theoretiske Discipliner i mindre Instituter. Disse to Betragtninger ere fremkomne under Sagens Behandling; men der er endnu ikke taget nogen Bestemmelse.

Møller: Ja, jeg maa ogsaa tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag. Den høitærede Minister yttrede, at Thyen hørte til de mere velhavende Provindsler; men Sjælland, som jo ogsaa hører med til de mere velhavende Provindsler, har jo netop i samme Siemed saaget Understøttelse. Da det er det eneste Institut, som Thyen for Diebliffet har af den Natur og Bessaffenhed, saa vilde det være ønskeligt, om ogsaa dette maatte komme i Betragtning. Udvildelsen af den polytechniske Lærestiftelse kan ikke godt komme Landboernes Sønnen i Thy til gode; thi det er netop det, de sætte saamegen Priis paa, at de kunne have deres Sønnen i Nærheden, saaledes at de kunne undervises theoretisk om Vinteren og om Sommeren kunne igjen vende tilbage til deres landlige Syssler. Jeg tillader mig derfor at anbefale Sagen.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Odense 7de Valgkreds (C. Pedersen) talte, som om dette Institut existerede. Det er netop det, det ikke gjør. Der er kun anmodet om at faae Bidrag til dets Oprettelse. Naar det er oprettet, da foreligger Spørgsmaalet i en anden Skikkelse.

Indenrigsministeren: Det staaer aldeles fast, efter hvad der er passeret, at Staten ikke kan paatage sig at holde dette Institut, men kun understøtte det, og saaledes har jeg ogsaa forstaaet Selskabets Mening.

C. Pedersen: Ja, jeg troer ogsaa, at naar et saadant Institut først er oprettet, og det da ikke kan holde sig, saa bør Staten ikke yde Bidrag dertil, men at det isaafald fortjener at falde sammen; jeg mener kun, at der fornøstigtviis her kun kan være Tale om en Smule Bidrag for at sætte det igang. Bøvrigt har Planen for dette Institut ingenlunde

tilfredsstillt mig, da det mere har sat sig det Theoretiske til Opgave; men jeg mener dog, at det maa kunne udrette noget Godt for Landbrugerne, og det var blot i den Anledning, at jeg vilde sige disse Par Ord for at bringe Sagen paa Bane.

Da Ingen mere begjærede Ord, fattedes Spørgsmaalet om Overgangen af Finantsudvalgets Indstillinger til 2den og sidste Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags Middag Kl. 12.

Det sidste Nummer paa Dagsordenen var: 1ste Behandling af Beslutninger med Hensyn til Statsrevisorernes i Henseende til Statsregnskabet for Finantsaarene 1851—52, afgivne Beretning. (Beslutningerne findes i Anhanget Sp. 577—614, og det nedsatte Udvalgs Betænkning i Anhang B.)

Formanden: Da Betænkningen fremkom, gjorde jeg allerede opmærksom paa, at Udvalget havde stillet Sagen saaledes, at det kun ønskede to Afstemninger, idet Betænkningen nemlig gaaer ud paa, at Folkethinget ved to forskellige Beslutninger skal tiltræde de Beslutninger, som ere vedtagne i Landstinget. Jeg bemærkede dengang, at der vel kunde være Noget at erindre imod denne Indstilling, men at jeg dog ikke fandt nogen særdeles Betænkelse derved, og at jeg ogsaa troede at kunne bringe den i Harmoni med Regulativet. Disse Sager ere nemlig tidligere behandledes saaledes, at der er sat forskellige Afsnit under Forhandling og derefter er hvert Afsnit en bloc sat under Afstemning, naar Ingen forlangte speciel Afstemning over et enkelt Punct. Naar jeg nu altsaa ved at sætte disse Beslutninger under Forhandling, forholder mig paa den Maade, at jeg sætter familige Beslutninger indtil Krigsministeriet inclusive under Forhandling, og derefter lader den første Beslutning af Udvalget afstemme, saa troer jeg, at der fra Formens Side ikke kan være Noget at